

Bruksela, 20 maja 2016 r.
(OR. en)

8945/16

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0031 (COD)

ENER 149
CODEC 664
IA 22

NOTA

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Rada

Nr dok. Kom.: 6226/16 ENER 30 CODEC 175 IE 5
+ ADD 1
+ ADD 2

Dotyczy: Wiosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia mechanizmu wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych i instrumentów niewiążących w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi i uchylającej decyzję nr 994/2012/UE (pierwsze czytanie)
– Podejście ogólne

1. Komisja przedstawiła swój wniosek 16 lutego 2016 r. Do wniosku dołączono ocenę skutków regulacji, jak również sprawozdanie¹ na temat stosowania obecnych przepisów². Celem wniosku jest wyeliminowanie wskazanych przez Komisję wad obecnego mechanizmu wymiany informacji, a mianowicie, że obecne przepisy nie gwarantują pełnej zgodności z prawem UE (takim jak trzeci pakiet energetyczny, prawo konkurencji, przepisy dotyczące zamówień publicznych) oraz że, w *przypadku gdyby* niektóre postanowienia umowy międzyrządowej („IGA”) zostały uznane za niezgodne z prawem Unii, państwu członkowskiemu byłoby bardzo trudno renegocjować umowę międzyrządową z państwem trzecim, lub byłoby to niemożliwe.

¹ Dok. 6227/16.

² Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 994/2012/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi – Dz.U. L 299 z 27.10.2012, s. 13.

Dlatego wniosek przewiduje dokonanie przez Komisję oceny *ex ante* projektu umowy międzyrządowej przed jej podpisaniem. Ponadto wniosek ma na celu rozszerzenie zakresu o instrumenty niewiążące, takie jak protokoły ustaleń, wspólne oświadczenia itd., ponieważ takie instrumenty niewiążące mogą mieć skutki podobne do umów międzyrządowych. W tym kontekście warto przypomnieć, że Rada Europejska w swoich konkluzjach z 19–20 marca 2015 r. wezwała do „pełnej zgodności z prawem unijnym wszystkich umów dotyczących kupowania gazu od dostawców zewnętrznych, przede wszystkim poprzez zwiększenie przejrzystości takich umów i zwiększenie ich zgodności z unijnymi postanowieniami w zakresie bezpieczeństwa energetycznego”³.

2. Dyskusja na temat oceny skutków koncentrowała się na kwestiach pomocniczości i proporcjonalności. Obejmowało to ocenę skali problemu, któremu należy zaradzić (ilość lub waga niezgodnych umów międzynarodowych) w stosunku do oddziaływania wniosku (ocena *ex ante* dokonywana przez Komisję) na suwerenne prawa państw członkowskich do zawierania umów międzynarodowych, ale również ocenę porównawczą obciążeń administracyjnych związanych ze zgłaszaniem wszystkich instrumentów niewiążących w stosunku do korzyści. Ponadto delegacje oceniały specyfikę niektórych państw członkowskich w kontekście przedmiotowego wniosku: niektóre państwa członkowskie nie mają zawartych umów międzyrządowych lub zawierają je rzadko; niektóre mają więcej granic z państwami trzecimi niż inne; niektóre są bardziej uzależnione od zewnętrznych dostawców niż inne; niektóre mają silniejszą pozycję negocjacyjną niż inne. Niektóre delegacje zastanawiały się, dlaczego nie zostały wykorzystane niektóre przepisy przewidziane lub dopuszczone na mocy obowiązującego obecnie prawodawstwa, np. prezentacja wzorcowych klauzul lub przyznanie Komisji możliwości wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, jeżeli umowa międzyrządowa okaże się niezgodna z prawem unijnym.
3. Podczas analizy, w celu znalezienia kompromisu, wprowadzono szereg zmian do tekstu. Najważniejsze zmiany mają na celu:
 - podkreślenie i wyjaśnienie, że Komisja mogłaby wyrazić zgodę na skrócenie czasu potrzebnego jej do przeprowadzenia oceny *ex ante* (motyw 7a);
 - sprecyzowanie różnicy między instrumentami wiążącymi a niewiążącymi (motywy 10 i 10a);

³ Por. dok. EUCO 11/15, pkt I.2(d).

- sprecyzowanie zakresu stosowania poprzez zastosowanie bardziej konkretnych terminów (art. 2 ust. 1);
- ograniczenie oceny *ex ante* przez Komisję do projektów umów międzyrządowych dotyczących gazu (art. 3 ust. 2), wraz z możliwością zwrócenia się przez państwa członkowskie o przeprowadzenie oceny *ex ante* (art. 3 ust. 2a). Oznacza to, że projekty umów międzyrządowych dotyczących rodzajów energii innych niż gaz będą podlegały ocenie *ex post* przeprowadzanej przez Komisję (art. 6 ust. 3) po ich przedłożeniu (art. 3 ust. 3);
- usunięcie z tekstu legislacyjnego wymiany informacji dotyczących instrumentów niewiążących (poprzez skreślenie art. 2 ust. 3 i 4, art. 7 i innych wzmianek w artykułach i motywach), z jednoczesnym dodaniem w motywie 11 tekstu dotyczącego instrumentów niewiążących;
- nałożenie na Komisję obowiązku opracowania klauzul wzorcowych i wytycznych (art. 9 ust. 2).

4. Na posiedzeniu 18 maja Coreper postanowił przekazać Radzie tekst kompromisowy zamieszczony w załączniku, aby umożliwić Radzie osiągnięcie porozumienia w sprawie podejścia ogólnego. Przy tej okazji delegacje EL i HU wyraziły zamiar zgłoszenia sprzeciwu wobec proponowanego kompromisowego tekstu porozumienia ogólnego, natomiast delegacje CY, PL, RO i SI zasygnalizowały, że jeszcze się zastanowią nad swoim stanowiskiem. Delegacja UK podtrzymuje zastrzeżenie parlamentarne.

Niniejsze podejście ogólne określa wstępne stanowisko Rady w sprawie tego wniosku i stanowiłoby podstawę przygotowania negocjacji z Parlamentem Europejskim, które mają się rozpocząć jesienią.

Zmiany w stosunku do poprzedniego dokumentu (dok. 8606/16/16 REV 2) (tj. zmiany uzgodnione przez Coreper) zaznaczono **pogrubieniem i podkreśleniem**, a skreślenia – znakiem ||. Zmiany w stosunku do wniosku Komisji są nadal zaznaczone **pogrubieniem**.

5. Komisja ITRE w Parlamencie Europejskim rozpoczęła formalną ocenę wniosku w kwietniu (sprawozdawca: Zdzisław Krasnodębski, ECR), i ma przyjąć opinię w październiku. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny rozpocznie analizę w czerwcu, natomiast Komitet Regionów postanowił, że nie przedstawi opinii.
6. Rada proszona jest o potwierdzenie swojej zgody na podejście ogólne zawarte w załączniku, z jednoczesnym odnotowaniem stanowisk poszczególnych delegacji, jak opisano w pkt 4, .

2016/0031 (COD)

Projekt

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie ustanowienia mechanizmu wymiany informacji w odniesieniu do umów
międzyrządowych [] w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami
trzecimi i uchylająca decyzję nr 994/2012/UE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁴,

[]

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁵,

a także mając na uwadze, co następuje:

⁴ Dz.U. C z [...], s. [...].

⁵ Dz.U. C z [...], s. [...].

- (1) Dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego energii konieczne jest, aby energia importowana do Unii podlegała w pełni zasadom ustanawiającym rynek wewnętrzny energii. Nieprawidłowo funkcjonujący rynek wewnętrzny energii stawia Unię w ryzykownej i niekorzystnej sytuacji pod względem bezpieczeństwa dostaw energii, a także uniemożliwia konsumentom europejskim i przemysłowi europejskiemu czerpanie wynikających z niego potencjalnych korzyści.
- (2) Celem strategii unii energetycznej przyjętej przez Komisję w dniu 25 lutego 2015 r.⁶ jest zapewnienie konsumentom bezpiecznej, zrównoważonej, konkurencyjnej energii po przystępnych cenach. W szczególności w strategii unii energetycznej podkreślono, że pełna zgodność umów związanych z zakupem energii od państw trzecich z przepisami Unii ma podstawowe znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, jak stwierdzono w analizach przeprowadzonych w maju 2014 r.⁷ na potrzeby europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego. W tym samym duchu Rada Europejska w swoich konkluzjach z dnia 19 marca 2015 r. wezwała również do „pełnej zgodności z prawem unijnym wszystkich umów dotyczących kupowania gazu od dostawców zewnętrznych, przede wszystkim poprzez zwiększenie przejrzystości takich umów i zwiększenie ich zgodności z unijnymi postanowieniami w zakresie bezpieczeństwa energetycznego”.
- (3) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 994/2012/UE⁸ była przydatna do gromadzenia informacji o istniejących umowach międzyrządowych i identyfikacji problemów stwarzanych przez nie pod względem ich zgodności z prawem Unii.
- (4) Niemniej jednak decyzja nr 994/2012/UE okazała się nieskuteczna pod względem zapewniania zgodności umów międzyrządowych z prawem Unii. Decyzja ta opierała się w dużej mierze na ocenie umów międzyrządowych dokonywanej przez Komisję już po ich zawarciu przez państwa członkowskie z państwem trzecim. Doświadczenie zebrane w trakcie wykonywania przepisów decyzji nr 994/2012/UE wykazało, że ocena przeprowadzona ex post nie wykorzystuje w pełni możliwości dotyczących zapewniania zgodności umów międzyrządowych z prawem Unii. W szczególności umowy międzyrządowe nie zawierają odpowiedniej klauzuli rozwiązania ani klauzuli dostosowawczej, która umożliwiłaby państwom członkowskim dostosowanie umowy międzyrządowej i zapewnienie jej zgodności z prawem Unii w rozsądnym terminie. Ponadto stanowiska sygnatariuszy zostały już ustalone, co powoduje presję polityczną, aby nie zmieniać żadnych aspektów umowy.

⁶ COM(2015)80.

⁷ COM(2014)330.

⁸ Dz.U. L 299 z 27.10.2012, s.13.

- (5) Aby uniknąć wszelkiej niezgodności z prawem Unii i zwiększyć przejrzystość państwa członkowskie powinny bezzwłocznie informować Komisję o zamiarze podjęcia negocjacji dotyczących nowych umów międzyrządowych lub zmian w [] umowach międzyrządowych. Komisja powinna być regularnie informowana o postępach w negocjacjach. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość zwrócenia się do Komisji, aby wzięła udział w negocjacjach jako obserwator.
- (6) W trakcie negocjacji [] **umowy międzyrządowej** Komisja powinna mieć możliwość udzielenia **zainteresowanym państwom członkowskim** porad odnośnie do sposobów uniknięcia niezgodności z prawem unijnym. [] **W tych ramach** Komisja powinna mieć **również** możliwość zwrócenia zainteresowanym państwom członkowskim w **odpowiednich przypadkach** uwagi na cele unijnej polityki energetycznej, zasadę solidarności między państwami członkowskimi oraz przyjęte przez Radę stanowisko Unii lub konkluzje Rady Europejskiej; **nie powinno to jednak być częścią dokonywanej przez Komisję oceny prawnej projektu umowy międzyrządowej lub zmiany.** []
- (7) Aby zapewnić zgodność z przepisami Unii, **oraz biorąc pod uwagę fakt, że obecnie umowy międzyrządowe lub zmiany w dziedzinie gazu mają największy względny wpływ na właściwe funkcjonowanie wewnętrznego rynku energii i bezpieczeństwo dostaw energii w Unii**, państwa członkowskie powinny zgłaszać Komisji projekt umowy międzyrządowej **dotyczącej gazu**, zanim stanie się ona prawnie wiążąca dla stron (ex ante). W duchu współpracy Komisja powinna wspierać państwo członkowskie w identyfikacji problemów dotyczących zgodności z przepisami unijnymi projektu umowy międzyrządowej lub zmiany takiej umowy. Dane państwo członkowskie byłoby wówczas lepiej przygotowane do wynegocjowania umowy zgodnej z przepisami unijnymi.

- (7a) Komisja powinna mieć wystarczająco dużo czasu na przeprowadzenie takiej oceny, aby zapewnić w najwyższym stopniu pewność prawa bez powodowania niepotrzebnych opóźnień. **Komisja powinna rozważyć skrócenie terminów przewidzianych na dokonanie oceny, w stosownych przypadkach, w szczególności w przypadku gdy zażąda tego państwo członkowskie lub jeśli państwo członkowskie informowało Komisję dostatecznie szczegółowo podczas negocjacji, a także z uwzględnieniem, w jakim stopniu negocjowana umowa międzyrządowa lub zmiana umowy opiera się na klauzulach wzorcowych.** Aby w pełni skorzystać ze wsparcia oferowanego przez Komisję, państwa członkowskie powinny powstrzymać się od zawierania umowy międzyrządowej **dotyczącej gazu, lub umowy międzyrządowej dotyczącej rodzajów energii innych niż gaz, w przypadku gdyby któreś państwo członkowskie postanowiło zwrócić się o przeprowadzenie oceny *ex ante* przez Komisję,** do momentu, w którym Komisja poinformuje państwo członkowskie o swojej ocenie. Państwa członkowskie powinny podjąć wszystkie niezbędne działania w celu **osiągnięcia []** właściwego rozwiązania i wyeliminowania wykrytej niezgodności.
- (8) W kontekście strategii unii energetycznej przejrzystość dotychczasowych i przyszłych umów międzyrządowych ma w dalszym ciągu kluczowe znaczenie. Państwa członkowskie powinny nadal przedkładać Komisji wszystkie obowiązujące i przyszłe umowy międzyrządowe, zarówno te, które weszły już w życie, jak i te tymczasowo stosowane, w rozumieniu art. 25 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, oraz przedkładać wszelkie nowe umowy międzyrządowe.
- (9) Komisja powinna ocenić zgodność z prawem Unii umów międzyrządowych, które już weszły w życie lub są stosowane tymczasowo, przed wejściem w życie niniejszej decyzji i poinformować państwa członkowskie o tej ocenie. W przypadku braku takiej zgodności państwa członkowskie powinny podjąć wszystkie niezbędne działania w celu **osiągnięcia []** właściwego rozwiązania i wyeliminowania wykrytej niezgodności.
- (10) Niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie [] do umów międzyrządowych; **wyrażają one, w szczególności poprzez swą treść, że zamiarem stron jest, by umowa miała moc wiążącą, całkowicie lub częściowo, niezależnie od jej formy. []** Przedkładać należy wyłącznie te umowy międzyrządowe, które **dotyczą zakupu, sprzedaży, magazynowania lub dostawy energii w co najmniej jednym państwie członkowskim lub do co najmniej jednego państwa członkowskiego lub budowy lub eksploatacji infrastruktury energetycznej z fizycznym połączeniem z co najmniej jednym państwem członkowskim.** []W przypadku wątpliwości państwa członkowskie powinny zasięgać rady Komisji. Co do zasady umowy, które wygasły lub nie są już stosowane, [] nie powinny być [] objęte niniejszą decyzją.

- (10a) To prawnie wiążąca moc danego instrumentu, a nie jego formalna nazwa, decyduje o tym, czy do celów niniejszej decyzji kwalifikuje się on jako umowa międzyrządowa, a w przypadku braku takiej mocy prawnie wiążącej – jako instrument niewiążący.
- (11) Państwa członkowskie nawiązują stosunki z państwami trzecimi, nie tylko zawierając z nimi umowy międzyrządowe, lecz również za pośrednictwem instrumentów niewiążących, **które często są formalnie określane takimi sformułowaniami jak: protokół ustaleń, wspólne oświadczenie, wspólne oświadczenie ministrów, wspólne działanie lub wspólny kodeks postępowania.** Pomimo swojego niewiążącego charakteru, instrumenty takie mogą być wykorzystywane do ustanawiania szczegółowych ram dla infrastruktury energetycznej i dostaw energii. **[] Dla większej przejrzystości państwa członkowskie mogą przedkładać Komisji instrumenty niewiążące – lub zmiany takich instrumentów, łącznie z wszelkimi załącznikami do nich – czyli niewiążące prawnie porozumienia między co najmniej jednym państwem członkowskim a co najmniej jednym państwem trzecim ustalające warunki dostaw energii lub rozwoju infrastruktury energetycznej, np. poprzez zawarcie w nich interpretacji prawa unijnego; jeśli instrument niewiążący lub jego zmiana odnoszą się wyraźnie do innych tekstów, państwo członkowskie może przedłożyć również te inne teksty.**
- (12) Umowy międzyrządowe lub instrumenty niewiążące, które muszą być przedkładane w całości Komisji na podstawie innych aktów unijnych lub dotyczą kwestii [] wchodzących w zakres Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej nie powinny być objęte niniejszą decyzją.
- (13) Niniejsza decyzja nie powinna ustanawiać obowiązków w odniesieniu do umów między przedsiębiorstwami. Państwa członkowskie powinny mieć jednak możliwość zawiadamiania Komisji na zasadzie dobrowolności o takich umowach, do których wyraźnie odsyłają umowy międzyrządowe lub instrumenty niewiążące.

- (14) Komisja powinna udostępniać uzyskane informacje wszystkim pozostałym państwom członkowskim w bezpiecznej postaci elektronicznej. Komisja powinna uwzględniać wnioski państw członkowskich o traktowanie przekazanych jej informacji jako poufnych. Wnioski o zachowanie poufności nie powinny jednak ograniczać dostępu samej Komisji do informacji poufnych, gdyż Komisja musi dysponować pełnymi informacjami na potrzeby własnej oceny. Komisja powinna być odpowiedzialna za zagwarantowanie stosowania klauzuli poufności. Wnioski o zachowanie poufności powinny pozostawać bez uszczerbku dla prawa dostępu do dokumentów przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁹.
- (15) Jeżeli państwo członkowskie traktuje umowę międzyrządową II jako poufną, powinno przedstawić Komisji jej streszczenie w celu udostępnienia takiego streszczenia pozostałym państwom członkowskim.
- (16) Stała wymiana informacji na temat umów międzyrządowych na poziomie Unii powinna umożliwić opracowanie najlepszych praktyk. Na podstawie tych najlepszych praktyk Komisja, **we współpracy z państwami członkowskimi, a** w stosownych przypadkach we współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) w odniesieniu do polityki zewnętrznej Unii, powinna opracować opcjonalne klauzule wzorcowe do stosowania w umowach międzyrządowych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, a także wskazówki , **w tym wykaz przykładowych klauzul, które nie są zgodne z prawem Unii i dlatego nie powinny być stosowane**. Stosowanie takich klauzul wzorcowych powinno zapobiegać niezgodności umów międzyrządowych z prawem unijnym, w szczególności z przepisami dotyczącymi wewnętrznego rynku energii i z prawem konkurencji, oraz niezgodności z umowami międzynarodowymi zawartymi przez Unię. Ich stosowanie powinno być opcjonalne, zaś ich treść powinna być możliwa do dostosowania w zależności od konkretnych okoliczności.

⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 299 z 7.10.2012, s. 13).

- (17) Lepsza wzajemna wiedza na temat obowiązujących i nowych umów międzyrządowych [] powinna umożliwić lepszą koordynację w kwestiach energetycznych między samymi państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją. Taka usprawniona koordynacja powinna umożliwiać państwom członkowskim pełne korzystanie ze znaczenia politycznego i gospodarczego Unii oraz umożliwiać Komisji przedstawianie propozycji rozwiązań problemów zidentyfikowanych w obszarze umów międzyrządowych.
- (18) Komisja powinna ułatwiać koordynację między państwami członkowskimi i do niej zachęcać w celu wzmocnienia ogólnej strategicznej roli Unii w oparciu o silne i skuteczne skoordynowane podejście wobec państw będących producentami, państw tranzytowych i państw będących odbiorcami.
- (19) Ponieważ cel niniejszej decyzji, a mianowicie wymiana informacji między państwami członkowskimi i Komisją odnośnie do umów międzyrządowych [] w dziedzinie energii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, a ze względu na skutki niniejszej decyzji, mającej zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich, możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.
- (20) Przepisy niniejszej decyzji powinny pozostawać bez uszczerbku dla stosowania przepisów Unii w zakresie uchybień zobowiązaniom państwa członkowskiego, pomocy państwa i konkurencji. W szczególności, Komisja ma prawo do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zgodnie z art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w przypadku uznania, że państwo członkowskie nie wykonało swych zobowiązań, które ciąży na nim na mocy TFUE.
- (21) **[Trzy lata po wejściu w życie niniejszej decyzji]** [] Komisja powinna ocenić, czy niniejsza decyzja jest wystarczająca i skuteczna pod względem zapewniania zgodności umów międzyrządowych z prawem unijnym oraz [] wysokiego poziomu koordynacji [] między państwami członkowskimi w odniesieniu do umów międzyrządowych w dziedzinie energii.

(22) Należy uchylić decyzję nr 994/2012/UE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza decyzja ustanawia mechanizm wymiany informacji między państwami członkowskimi a Komisją w odniesieniu do umów międzyrządowych [] w dziedzinie energii, zgodnie z definicją w art. 2, w celu **zapewnienia [] funkcjonowania wewnętrznego rynku energii i podniesienia poziomu bezpieczeństwa dostaw energii w Unii.**
2. Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do umów międzyrządowych [], które już podlegają w całości innym szczegółowym procedurom zgłaszania na mocy prawa unijnego.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszej decyzji zastosowanie mają następujące definicje:

- (1) „umowa międzyrządowa” oznacza prawnie wiążącą umowę, **niezależnie od jej formalnej nazwy**, między co najmniej jednym państwem członkowskim a co najmniej jednym państwem trzecim, [] **która dotyczy:**
 - (i) **zakupu, handlu, sprzedaży, magazynowania lub dostawy energii w co najmniej jednym państwie członkowskim lub do co najmniej jednego państwa członkowskiego, lub**
 - (ii) **budowy lub eksploatacji infrastruktury energetycznej z fizycznym połączeniem z co najmniej jednym państwem członkowskim;**

jednakże w przypadku gdy w zakres takiej wiążącej prawnie umowy wchodzi również inne kwestie, „umowę międzyrządową” stanowią wyłącznie [] **te postanowienia, które dotyczą wyżej wymienionych kwestii energetycznych, oraz te [] postanowienia ogólne, które mają zastosowanie do tych postanowień dotyczących energii;**

- (2) „obowiązująca umowa międzyrządowa” oznacza umowę międzyrządową, która weszła w życie lub jest stosowana tymczasowo przed wejściem w życie niniejszej decyzji;

II

Artykuł 3

Obowiązki w zakresie powiadamiania Komisji w odniesieniu do umów międzyrządowych

1. Jeśli państwo członkowskie ma zamiar rozpocząć negocjacje z państwem trzecim w celu zmiany [] umowy międzyrządowej lub zawarcia nowej umowy międzyrządowej, informuje ono Komisję na piśmie o tym zamiarze jak najwcześniej przed planowanym otwarciem negocjacji.

[] To państwo członkowskie powinno informować Komisję na bieżąco o postępach w negocjacjach.
2. Gdy tylko w trakcie negocjacji zostanie osiągnięte porozumienie między stronami we wszystkich podstawowych kwestiach zawartych w projekcie umowy międzyrządowej **dotyczącej gazu** lub zmiany [] umowy międzyrządowej **dotyczącej gazu**, lecz jeszcze przed zakończeniem formalnych negocjacji, dane państwo członkowskie przedkłada Komisji projekt umowy lub zmiany umowy wraz z wszelkimi załącznikami w celu dokonania przez Komisję oceny ex ante zgodnie z art. 5.

W przypadku gdy ten projekt lub zmiana umowy [] wyraźnie odsyła do innych tekstów, zainteresowane państwo członkowskie przedkłada również te inne teksty, o ile zawierają one elementy, które [] **dotyczą zakupu, sprzedaży, magazynowania lub dostawy gazu w co najmniej jednym państwie członkowskim lub do co najmniej jednego państwa członkowskiego lub budowy lub eksploatacji infrastruktury gazowej z fizycznym połączeniem z co najmniej jednym państwem członkowskim.**

Ponadto jeżeli państwo członkowskie negocjuje umowę międzyrządową lub zmianę umowy dotyczącą rodzajów energii innych niż gaz i nie jest w stanie, na podstawie własnej oceny, dojść do ostatecznego wniosku co do zgodności z prawem unijnym negocjowanej umowy międzyrządowej lub zmiany umowy, przedkłada ono Komisji wspomniany projekt umowy lub zmianę umowy wraz z wszelkimi załącznikami do oceny *ex ante* zgodnie z art. 5, niezwłocznie po osiągnięciu przez strony porozumienia odnośnie do wszystkich głównych elementów projektu umowy międzyrządowej lub zmiany umowy międzyrządowej, ale przed zamknięciem formalnych negocjacji.

- 2a. Państwa członkowskie mogą korzystać z przepisów ust. 2 akapitu pierwszego i drugiego w odniesieniu do umów międzyrządowych lub zmian umów dotyczących rodzajów energii innych niż gaz.
3. Z chwilą ratyfikacji umowy międzyrządowej lub zmiany umowy międzyrządowej dane państwo członkowskie przedkłada Komisji umowę międzyrządową lub zmianę umowy, łącznie z wszelkimi załącznikami do niej.

W przypadku gdy ratyfikowana umowa międzyrządowa lub zmiana umowy międzyrządowej wyraźnie odsyła do innych tekstów, zainteresowane państwo członkowskie przedkłada również te inne teksty, o ile zawierają one elementy, które **[] dotyczą zakupu, sprzedaży, magazynowania lub dostawy energii w co najmniej jednym państwie członkowskim lub do co najmniej jednego państwa członkowskiego lub budowy lub eksploatacji infrastruktury energetycznej z fizycznym połączeniem z co najmniej jednym państwem członkowskim.**

4. Obowiązek powiadamiania Komisji zgodnie z ust. 2 i 3 nie ma zastosowania do umów między przedsiębiorstwami.
5. Wszelkie powiadomienia na podstawie ust. 1–3 niniejszego artykułu **oraz** art. 6 ust. 1 i 2 **[]** przesyłane są za pośrednictwem internetowej aplikacji zapewnionej przez Komisję. Bieg terminów, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 oraz w art. 6 ust. 3, rozpoczyna się w dniu, w którym w aplikacji zarejestrowano komplet dokumentów dotyczących powiadomienia.

Artykuł 4

Wsparcie ze strony Komisji

1. W przypadku powiadomienia Komisji przez państwo członkowskie o negocjacjach zgodnie z art. 3 ust. 1 Komisja może udzielić danemu państwu członkowskiemu wskazówek dotyczących sposobu uniknięcia niezgodności negocjowanej umowy międzyrządowej lub zmiany [] umowy międzyrządowej z prawem unijnym. Państwo członkowskie może również wystąpić do Komisji z wnioskiem o wsparcie w takich negocjacjach.
2. Na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego lub na wniosek Komisji i za pisemną zgodną zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja może uczestniczyć w negocjacjach jako obserwator.
3. W przypadku udziału w negocjacjach w charakterze obserwatora Komisja może udzielić zainteresowanemu państwu członkowskiemu porad dotyczących sposobu uniknięcia niezgodności negocjowanej umowy międzyrządowej lub zmiany umowy z prawem unijnym.

Artykuł 5

Proces oceny przez Komisję

1. W terminie sześciu tygodni od daty otrzymania zgodnie z art. 3 ust. 2 **lub 2a** kompletnego projektu umowy międzyrządowej lub zmiany umowy wraz z załącznikami do nich Komisja powiadamia zainteresowane państwo członkowskie o wszelkich wątpliwościach co do zgodności projektu umowy międzyrządowej lub zmiany umowy z przepisami Unii, w szczególności z przepisami dotyczącymi wewnętrznego rynku energii oraz z unijnym prawem konkurencji. W przypadku braku odpowiedzi Komisji w tym terminie uznaje się, że nie zgłosiła ona żadnych wątpliwości tego rodzaju.

2. W przypadku gdy Komisja powiadomi zainteresowane państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 o swoich wątpliwościach, powiadamia ona zainteresowane państwo członkowskie o swej opinii co do zgodności projektu umowy międzyrządowej lub zmiany umowy z przepisami Unii, w szczególności z przepisami dotyczącymi wewnętrznego rynku energii oraz z unijnym prawem konkurencji w terminie dwunastu tygodni od daty otrzymania projektu zgodnie z ust. 1. W przypadku braku opinii Komisji w tym terminie uznaje się, że Komisja nie wniosła żadnych zastrzeżeń.
3. Terminy, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą zostać przedłużone za zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego. Terminy, o których mowa w ust. 1 i 2, zostają skrócone w porozumieniu z Komisją, o ile jest to uzasadnione okolicznościami.
4. Państwo członkowskie nie podpisuje ani nie ratyfikuje **danego** projektu umowy międzyrządowej lub zmiany ani nie wyraża na nie zgody, dopóki nie zostanie poinformowane przez Komisję o wątpliwościach, zgodnie z ust. 1 lub, tam gdzie stosowne, dopóki Komisja nie wyda opinii zgodnie z ust. 2, lub w przypadku braku informacji lub opinii od Komisji, dopóki nie upłyną terminy, o których mowa w ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, ust. 2.

Przy podpisywaniu lub ratyfikowaniu umowy międzyrządowej lub zmiany umowy lub przy wyrażaniu na nie zgody zainteresowane państwo członkowskie uwzględnia w najwyższym stopniu opinię Komisji, o której mowa w ust. 2.

Artykuł 6

Obowiązki w zakresie powiadamiania Komisji i dokonania przez Komisję oceny w odniesieniu do obowiązujących umów międzyrządowych i nowych umów międzyrządowych dotyczących rodzajów energii innych niż gaz

1. Najpóźniej w ciągu [trzech miesięcy po wejściu w życie niniejszej decyzji] państwo członkowskie powiadamia Komisję o wszystkich obowiązujących umowach międzyrządowych, łącznie z załącznikami i zmianami do nich.

W przypadku gdy obowiązująca umowa międzyrządowa wyraźnie odsyła do innych tekstów, zainteresowane państwo członkowskie przedkłada również te inne teksty, o ile zawierają one elementy, które **[] dotyczą zakupu, sprzedaży, magazynowania lub dostawy energii w co najmniej jednym państwie członkowskim lub do co najmniej jednego państwa członkowskiego lub budowy lub eksploatacji infrastruktury energetycznej z fizycznym połączeniem z co najmniej jednym państwem członkowskim.**

Obowiązek powiadamiania Komisji zgodnie z niniejszym ustępem nie ma zastosowania do umów między przedsiębiorstwami.

2. Obowiązujące umowy międzyrządowe, które już przedłożono Komisji zgodnie z art. 3 ust. 1 lub ust. 5 decyzji nr 994/2012/UE lub art. 13 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 994/2010 na dzień wejścia w życie niniejszej decyzji, uznaje się za przedłożone na potrzeby ust. 1 niniejszego artykułu, o ile takie przedłożenie spełnia wymogi tego ustępu.
3. Komisja ocenia umowy międzyrządowe przedłożone zgodnie z ust. 1 i 2, **jak również umowy międzyrządowe dotyczące rodzajów energii innych niż gaz, o których powiadomiono zgodnie z art. 3 ust. 3.** Jeżeli w wyniku swojej pierwszej oceny Komisja poweźmie wątpliwości co do zgodności tych umów z prawem unijnym, w szczególności z unijnym prawem konkurencji i przepisami dotyczącymi wewnętrznego rynku energii, powiadamia o tym zainteresowane państwa członkowskie w terminie dziewięciu miesięcy od przedłożenia tych umów.

II

Artykuł 8

Przejrzystość i poufność

1. Przekazując Komisji informacje zgodnie z art. 3 ust. 1–3 **oraz** art. 6 ust. 1 **II**, państwo członkowskie może wskazać, czy którekolwiek z informacji, handlowych lub innych, których ujawnienie może odbyć się ze szkodą dla działalności zaangażowanych stron, należy traktować jako poufne, oraz czy przekazane informacje mogą być udostępnione innym państwom członkowskim.

Państwo członkowskie może udzielić takich wskazówek w odniesieniu do obowiązujących umów, o których mowa w art. 6 ust. 2, najpóźniej w ciągu [trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszej decyzji].

2. W przypadku gdy dane państwo członkowskie nie wskazało, że informacje należy traktować jako poufne zgodnie z ust. 1, Komisja udostępnia te informacje wszystkim pozostałym państwom członkowskim w bezpiecznej postaci elektronicznej.
3. W przypadku gdy dane państwo członkowskie wskazało, że zgodnie z ust. 1 należy traktować jako poufną obowiązującą umowę międzyrządową, zmianę [] umowy międzyrządowej **lub []** nową umowę międzyrządową, [], wówczas dane państwo członkowskie udostępnia streszczenie przekazanych informacji.

Streszczenie takie zawiera co najmniej następujące informacje dotyczące danej umowy międzyrządowej [] lub jej zmiany:

- (a) przedmiot;
- (b) cel i zakres stosowania;
- (c) czas trwania;
- (d) strony;
- (e) informacje dotyczące głównych elementów.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do informacji przedłożonych zgodnie z art. 3 ust. 1, [] 2 i 2a.

4. Komisja udostępnia w formie elektronicznej streszczenia, o których mowa w ust. 3, wszystkim pozostałym państwom członkowskim.
5. Wnioski o zachowanie poufności zgodnie z niniejszym artykułem nie ograniczają dostępu samej Komisji do informacji poufnych. Komisja zapewnia, aby dostęp do informacji poufnych był ściśle ograniczony do służb Komisji, dla których dostęp do informacji jest absolutnie niezbędny.

Artykuł 9

Koordinacja między państwami członkowskimi i ze strony Komisji

1. Komisja ułatwia i wspiera koordynację między państwami członkowskimi w celu:
 - a) przeprowadzania przeglądu sytuacji dotyczącej umów międzyrządowych [] oraz dążenia do zgodności i spójności w stosunkach zewnętrznych Unii w zakresie energii z państwami będącymi producentami, państwami tranzytowymi i państwami będącymi odbiorcami;
 - b) rozpoznawania wspólnych problemów związanych z umowami międzyrządowymi [] oraz analizowania odpowiednich działań służących rozwiązywaniu tych problemów i, w stosownych przypadkach, proponowania rozwiązań;
[]
 - c) wspierania, w stosownych przypadkach, prac nad wielostronnymi umowami międzyrządowymi [], które obejmują wiele państw członkowskich lub Unię jako całość.
2. **W terminie do [dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej decyzji] [] Komisja** opracowuje, na podstawie najlepszych praktyk i po konsultacji z państwami członkowskimi, warianty wzorcowych klauzul i **wytyczne, w tym wykaz przykładowych klauzul, które nie są zgodne z prawem Unii i dlatego nie należy ich stosować. Takie warianty wzorcowych klauzul, [] i wytyczne** gdyby były stosowane **prawidłowo**, [] przyczyniłyby się do znacznej poprawy zgodności przyszłych umów międzyrządowych z prawem [] unijnym.

Artykuł 10

Sprawozdawczość i przegląd

1. Najpóźniej do [] **[trzy lata po wejściu w życie niniejszej decyzji]** Komisja przedkłada sprawozdanie ze stosowania niniejszej decyzji Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

2. W sprawozdaniu ocenia się w szczególności, w jakim stopniu niniejsza decyzja przyczynia się do poprawy zgodności umów międzyrządowych I z prawem unijnym oraz do wysokiego poziomu koordynacji między państwami członkowskimi w odniesieniu do umów międzyrządowych II. Ponadto ocenia się w nim wpływ niniejszej decyzji na negocjacje państw członkowskich z państwami trzecimi oraz czy zakres stosowania niniejszej decyzji i określone w niej procedury są odpowiednie.

Artykuł 11

Uchylenie

Decyzja nr 994/2012/UE traci moc.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 13

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący